

Αθήναι

Αυτοποις.

Theo B. zur Anweisung
meiner schriftl. Vertrauensverhältnisse

post 2. 10. Ausgang
2. 20.

minimales. Abb.

Presse Abb. 2. 20.

mit 4 post. 6. 20.

Vier. 2. 20.

minimales. 2. 20.

IX. 11. 1891
1. 20.

//

rechner als
behalten. 1. 20.
guter wasser
✓

~~August 1893~~

Worcester and Worcester

and near Worcester

Vol. 1591 - 1598.

no. 1591 - 1598.

Worcester and Worcester
and Worcester

Worcester

Pres. C.

Leborde. Vol. 1591 - 1598.

on 7.

Παράστασις: Αποστολή

Οι ο' εγγραφέντες 'Αποστολὴ
β' αὐτῆς κατὰ αὐτὴν χρό-
νῳ 1958 ἐξ ἧς ἐν
τῇδε καὶ ἐν τῇ 'Ορθόδοξῳ
ἐκ' Χρ. κ. κ.

Ηγετὴς Γεώργιος Β. II.

σ. 520. Τὰ ἐν νεοεὐκ-
ταῖς καὶ ἀνεῖται ἐν τῇ
Wachsmuth, ἡ Πόλις
Ath. σ. 13. καὶ ἐν

Michael' der
Parthenon o. 34.

cranon war pferde zu
Hoff. Nr. 86. o. 128
in d. r. u. d. d. d. d.
gym. 1000.
d. d. d. d. d. d. d. d.
m. m. m. m. m. m. m.
d. d. d. d. d. d. d. d.
d. d. d. d. d. d. d. d.
120. u. d. d. d. d. d.
zu d. d. d. d. d. d.

Apr. 6. 13.

Laborde Athènes
aux 15-16, 17 pièces
5.4.

weel nu b. rading waken
 niet dierf, en uwe
 zou uwe waken waken. Kart.

93. *Adiantum* 5. 484.

6 Herzberger Zogr. II

6. 580. a variety separate
as in Finlay Mediaeval
Greece and
Trebizond 6. 158. 02

Kunst. 82. 1760 mit 501. 67
Mey, 8. 1760 mit 501. 67
mit 1460 mit 501. 67
mit 501. 67. ~~1760~~ mit 501. 67
mit 501. 67. 1760 mit 501. 67
mit 501. 67. 1760 mit 501. 67
mit 501. 67. 1760 mit 501. 67
mit 501. 67. 1760 mit 501. 67
mit 501. 67. 1760 mit 501. 67
mit 501. 67. 1760 mit 501. 67

Heber 27. II. 580.
of 27. II. 580. 1760 mit 501. 67
Veli; Patheon. 5. 55.
Wachsmuth die Stadt

Апокриф

выявлен много раз
неоднородно. Тек. Гр. .
no. 1591. — 1598. c. l. no.
9337 — 9344.
Горб. 85. 6. 114,

ΑΘΕΝΑΙΟΙ ΤΕΙ ΑΘΕΝΑΙΑΙ
ΤΕΙ ΥΛΙΕΙΑΙ

ΠΥΡΡΟΣ ΕΡΩΗΣΕΝ
ΑΘΕΝΑΙΟΣ

Αυτοπαρα

Alpography

Thyris X 83 -

501052

Προπαχαρα τονδε
 του επισημου του λαου του.

οσος Αρδετ

for summer

west 10, 50

Σπαρταρ
 ενστη αυτου

over the summer top

Σωτηρα

Νεζα πηγα

E. N.

Ψ Σαρούνη

2

20A

7021

5508

1563

Αυτοπύγ

with the system

2nd

3

red
man
run
er
4

HC

X

to Capt

262

Ἔτος ΣΤ'

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 15 Σεπτεμβρίου 1887, Τρίτη

Ἀριθ. 258

ΝΕΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΙΜΗ ΣΥΝΑΡΟΜΗΣ Ἀθηνῶν: Ἔτησίᾳ δρ. 18.—ἑξαμ. δρ. 8.—Ἐπαρχιῶν: ἑτησίᾳ δρ. 20.—ἑξαμ. 10.—ἑξωτερικοῦ: φράγκα χρυσᾶ 8.—
ΤΙΜΗ ΔΙΑΓΕΛΙΩΝ. Ὁ στίχος (μήκους 6 ὑφεκασ.) ἀπ᾽ ἑλ. 40, δις 60, τρίς 75, πεντάκις δρ. 1,05, ὀκτάκις δρ. 1,80, δεκάκις δρ. 12

ἡμῖν ἐκκλησιασθῶν ἀποκτῇ ἓνα ἔτι καλῶς κατήρτισμένον ἑταῖρον, ὅστις δὲν ἀμφιβάλλομεν θὰ καθέξη καλὴν θέσιν μεταξὺ τῶν συναδέλφων του.

— Ἐπαγγέλλεται ἐκ τῆς ἀνὰ τὰς Κυκλάδας καὶ τὴν Πελοπόννησον περιοδείας του ὁ σεβαστὸς ἡμῶν φίλος κ. Γω. Παπακωστόπουλος.

— Ἐξεδόθη τῆς ΜΗΧΑΝΙΚΗΣ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΕΩΣ, περιοδικοῦ ἐκδομένου κατὰ μῆνα ὑπὸ τοῦ μηχανικοῦ κ. Η. Ἀγγελόπουλου, ὁ 4ος ἀριθμὸς περιέχων περὶ τοῦ λιμένος Πατρῶν (Δ Βλάστη) μετὰ δύο πινάκων ἐν τέλει ποσοτητικῶν περὶ συντηρήσεως τοῦ δροστώματος τῶν ὁδῶν (Ν. Παντζήρη) περὶ τῶν νεωτέρων κτιρίων τῶν Ἀθηνῶν (Ι. Μπώ)· περὶ γραφικῶν μεθόδων (Ν. Παλαμά) περὶ συντηρήσεως τῆς φυλακῆς ποσοτικῶν κατὰ τμήματα τῆς διευθύνσεως τῶν δημοσίων ἔργων διάφορα.

— Σήμερον ἐκδοθήσεται τὸ ἀπόγευμα ὁ «Μισὸς Ρωμηὸς τοῦ Μισοῦ Ρωμηοῦ», περιέχων σκέψεις περὶ τῆς πολιτικῆς, ὡς καὶ διορισμοῦ περιέργους πρέσβων. Διπλὴ πέντε.

— Ἡ Φωνὴ τῆς Ἑλευθερίας τοῦ κ. Φραγκοπούλου ἀρχεταὶ ἀπὸ σήμερον νὰ δημοσιεύεται καθ' ἑκάστην, πλὴν τῶν ἑορτῶν.

— Τὸ γὰρ λλὶ κδ ν θ ε α τ ρ ὶ ν μ α ε. Ἐκ Σμύρνης, ὅπου χάλιστα διήλθεν ἐφ' ὅσον ὁ καιρὸς τὸ ἐπέτρεπε, μετέβη ἡδὴ εἰς Θεσσαλονίκην ὁ γνωστὸς μας θίασος τοῦ θέρου τούτου ἐν τοῖς «Ὀλυμπίοις» ὅστις θὰ δώσῃ ἐκεῖ 20 παραστάσεις. Ἐν τῷ μεταξὺ ἐπετάχθη κυριολεκτικῶς εἰς Σύρον, ὁ κ. Αἰτάλ καὶ ὑπέγραψε τὰ δροστικά συμβόλαια περὶ 70 χειμερινῶν παραστάσεων ἐν τῷ αὐτοῦ θεάτρῳ, τυχὼν ἐνθουσιώδους ὑποδοχῆς παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς καὶ ἐπιχορηγήσεως ἐκ τοῦ δήμου 6 χιλιάδων δραχμῶν, 45 δὲ χιλιάδων ἐκ συνδρομητῶν καὶ συνήθων ὠφελειῶν ἐξ ἐσόδων τακτικῆς ἐσπερινῆς εἰσπράξεως. Χθὲς δὲ τῇ ἐσπέραν, ἔξαρνα καὶ ἀπροσδοκῆτως τὸν εἶδομε ἐπανελθόντα ἐκ τῶν λαμπρῶν αὐτῶν συμφωνιῶν του ἐνταῦθα εἰς τὸ φαιδρὸν «Καὶ Ρεστωρῶν», τὴν παλαιὰν φωλεάν του, ταξιδιώτην ἀκούραστον, φεύγοντα ἀμέσως σήμερον εἰς Θεσσαλονίκην. Ὡστε πλὴν ἐγένοντο κύριοι τῆς Ἀνατολῆς καὶ μὲ περὶ οἱ φίλοι μας γάλλοι καλλιτέχναι.

— Ἀφικετο ἐκ Σμύρνης ὁ κ. Ν. Καροδὶλῆς ἐκ τῶν καλῶν ἐλλήνων ἡθοποιῶν, διευθύνων ἡδὴ ἴδιον θίασον, ὃν ἀφοῦ συμπληρώσῃ ἐνταῦθα, θὰ μεταβῇ ἵνα δώσῃ παραστάσεις εἰς τὰ τῆς ἑξω Ἑλλάδος μέρη.

— Ὁ δὲ κ. Δ. Ἀλεξιάδης μετὰ τοῦ ὑπ' αὐτὸν Πανελληνίου θιάσου περατώντας τὰς παραστάσεις του ἐν Σμύρῃ μεταβιβάζει ἡδὴ εἰς Καβάλλαν.

— Ἀγγέλλεται ἡ ἐκδοσις καὶ ἡ Ἐφημερίδος τῶν ὑπηρετῶν, θὰ ἔχῃ μάλιστα, λέγει ἡ ἀγγελία, δεκά συντάκτας μὲ διευθυντὴν καὶ ἀρχισυντάκτην τὸν κ. Π. Θεοδοσίου τὸν γνωστὸν.

— Ἐν τῷ θεάτρῳ τῆς Ὀμονοίας ἀπόψε θὰ ἐκτελεσθῇ τὸ προαγγελθὲν μελόδραμα «Φρὰ Διάβολος», εἰς τὸ καὶ ὁ καιρὸς φανῇ διαβολικὸς.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΑΙ ΑΡΕΤΑΙ

Ἡ ἐν Κεφαλληνίᾳ ἀποβιώσασα ἐσχάτως Μιρία Ἰγγλέση, γῆρα Γεωργ. Μαυρογιάννη, ἄρκεν ἐντολὴν πρὸς τὸν κ. Στ. Μερκάτον νὰ διανεύῃ τὴν ἐκ δραχμ. παλαιῶν 6000 μόνην περιουσίαν τῆς εἰς φιλανθρωπικὰ καθιδρύματα καὶ ἀγαθοεργίας, ἥτοι εἰς τὸν «Εὐαγγελισμόν», ἐν ᾧ εἶπε πολὺν χρόνον ἰνοσηλεύθῃ, δραχ. 2000, εἰς τὸ πτωχοκομεῖον δραχ. 1000, εἰς δύο ὁρφανὰς τῆς πατρίδος τῆς ἀνὰ δ' αχ. 1000 καὶ τὸ ὑπόλοιπον εἰς τὸ νοσοκομεῖον Κεφαλληνίας. Ὁ κ. Στ. Μερκάτος, ἐκτελὼν πιστῶς τὴν ἐντολὴν τῆς θανούσης, παρέδωκε, ἡδὴ εἰς τὸν «Εὐαγγελισμόν» τὸ ἀναλογῶν ποσόν. Τοιαῦται διαθέσεις μαρτυροῦσι τὴν χριστιανικὴν ἀρετὴν τῆς μακαρίτιδος, ἥτις ἐκ δεινοῦ νοσήματος πάσχουσα πολὺν χρόνον, ἐν διαφόροις νοσοκομείοις τῆς Εὐρώπης διήντη νοσηλευμένη καὶ τελευτήσας ἐν τῷ «Εὐαγγελισμῷ» εὖδεν αὐτοῦ καὶ ἀνακούρισιν τῶν δεινῶν τῆς, διὸ καὶ τὴν μεγαλητέραν μερίδα ἐκ τῆς μικρᾶς περιουσίας τῆς διέθετο ὑπὲρ αὐτοῦ.

Ο ΠΑΡΘΕΝΩΝ

Ἀναγινώσκομεν ἐν τῇ χθεσινῇ «Ἐστῇ»:

Ἡ σήμερον ἡμέρα ἀναπολεῖ εἰς τοὺς θαυμαστὰς τοῦ καλοῦ καὶ τῆς ἀρχαιότητος ἀνεπανόρθωτον συμφορὰν, τὴν διὰ τῆς βόμβας τοῦ Μοροζίνι καταστροφὴν τοῦ Παρθενῶνος, γενομένην ἀρ. 676 πρὸς διακοσιετηρίδος, ἥτοι τῇ 14/26 Σεπτεμβρίου 1687. Ἡ οἰκοδομὴ τοῦ Παρθενῶνος, ἥρτα· οὐ ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ Κίμωνος, δὲν ἐπροχώρησεν ὅμως ἄνω τοῦ κρηπιδώματος, ὥστε ὁ Περικλῆς ἡδυνήθη νὰ οἰκοδομήσῃ αὐτὸν διὰ τοῦ ἀρχιτέκτονος Ἰκτίνου κατὰ διάφορον σχεδὸν καὶ ὀλίγον τι μικρότερον τοῦ τοῦ Κίμωνος. Τὴν οἰκοδομήν δυνάμεθα νὰ ὑπολάβωμεν ὡς περατωθέντων ἐν εἰς 438 π. Χ., διότι τότε καθιεώθη τὸ ἐν αὐτῷ ἱδρυθὲν χρυστελεράντινον ἄγαλμα τῆς Ἀθηνᾶς τοῦ Φειδίου. Ἐκτοτε ὁ Παρθενῶν ἵστατο σῶος ἐν ἀπείρῃ αὐτοῦ τῇ μεγαλοπρεπείᾳ καὶ λαμπρότητι. Κατὰ τὴν Ε' ἢ ΣΤ' ἐκατονταετηρίδα μ. Χ. μετεβλήθη εἰς χριστιανικὸν ναὸν κατ' ἀρχὰς μὲν

τῆς ἁγίας Σοφίας, ὕστερον δὲ τῆς Θεοτόκου. Κατὰ τὰ 1206 ἐγένετο καθολικὴ ἐκκλησία ὑπὸ τὸ ὄνομα ἁγίας Μαρίας τῶν Ἀθηνῶν καὶ καὶ τὸ 1460 μετεβλήθη εἰς μωαμεθανικὸν ναόν. Καὶ ὑπῆρχε μὲν οὕτως ἱκανὴ μεταβολὴ καὶ μικρὰς τινὰς καταστροφὰς, διατηρεῖτο ὅμως ὅπως ὄντως ἐν καλλίστῃ σχετικῶς καταστάσει ἐν εἰς 1674 καὶ 1676, ὅτε ὁ ἐν τῇ ἀκολουθίᾳ τοῦ πρεσβυτοῦ τῆς Γαλλίας μαρκιστοῦ Ναιτὴλ Ζωγράφος Carrey ἐσχεδιογράφησε τὰ ἐπισκοποῦντα αὐτὸν γλυπτικὰ ἔργα καὶ εἶδον αὐτὸν οἱ περιηγηταὶ Spon καὶ Wheler. Ἀλλὰ μετ' ὀλίγον, τῇ 14/26 Σεπτεμβρίου 1687, ἐν ᾧ ὁ ἐνεστὸς Μοροζίνης ἱποκόμει τὴν Ἀκρόπολιν, βόμβα ἐκ τοῦ στρατοπέδου τοῦ σουλτοῦ αὐτοῦ στρατηγοῦ Κοϊνιγαμαρκ πετοῦσα ἐπὶ τοῦ ναοῦ, ὅστις ἐκρηγνέειν εἰς τοὺς τούρκους, ὡς πυριτιδαποθήκη, ἐπὶ νύχτε φοβεράν ἐκρηγνέει καὶ κατέστρεψε τὸ πλεῖστον αὐτοῦ μέρος, μεταβαλόντα αὐτὸν εἰς ἡμῶν διατελεῖ κατὰστατον.

Ἐκ Ναυπλίου, δὲ ἰαχόμεν χθὲς καὶ τὴν ἐξῆς λυπηρὰν ὑπόμνησιν:

Πρὸς τὴν διευθυντὴν τῆς «Νέας Ἐφημερίδος»

Ὡς γνωστὸν σας τὴν 16 Ἰταμένου μηνὸς συμπληροῦνται ΕΤΗ ΔΙΑΚΟΣΙΑ (ἔρ. 200) ἀπὸ τῆς καταστροφῆς τοῦ Παρθενῶνος, τοῦ ἀριστουργήματος τῆς ἐλληνικῆς τέχνης. Πρὸς ἐκφραστὴν θλίψεως ἐπὶ τῷ ἀνεπανόρθωτῳ δυστύχηματι δὲν εἶνε καλὸν ἡ πόλις τῶν Ἀθηνῶν νὰ πενήτη; Διὰ τὴν πᾶσαν αἰσθάνει τῆς πόλεως νὰ εὖρεθῃν ἀπὸ πρῶτα, τις ἱκανὴ εἰς ἡμέρας ἔχουσα ἀνηρημένας μελαίναις σημαίας πρὸς ἐνδείξιν πένθους. Ὁμοίως καὶ ἡ Ἀκρόπολις, τὸ ἀρχαιολογικὸν μουσεῖον κλπ. Ναύπλιον, 12 Σεπτεμβρίου 1887.

Τακτικὸς ἀναγνώστης

Φαίνεται δὲ ὅτι ἔχει δίκαιον ὁ ἐκ Ναυπλίου τηλεγραφῶν ἡμῖν, ἀναφέρον τὸ θλιβερόν γεγονός εἰς τὴν 16 καὶ οὐχὶ τὴν 14 Σεπτεμβρίου, διότι, καθὰ ἀναλυτικώτερον γράφει καὶ ὁ χθεσινὸς «Αἴων», ἡ 26 Σεπτεμβρίου 1687 κατὰ τὸ γρηγοριανὸν ἡμερολόγιον, δὲν ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὴν 14 Ἰουλιανοῦ, ἀλλὰ πρὸς τὴν 16, διότι ἡ διαφορὰ τῶν δύο ἡμερολογίων ἀπὸ τοῦ 158 μ. Χ. μέχρι τοῦ 1700 ἦτο δέκα ἡμέραι καὶ οὐχὶ δώδεκα, ὡς εἶνε σήμερον, αὐξάνουσα ἀνὰ τετρακόσια ἔτη κατὰ τρεῖς ἡμέρας. Ὡστε οὐχὶ χθὲς, ἀλλ' αὐριον εἶνε ἡ ἐπέτειος τῆς ἀπορράδος ἡμέρας.

Κύρις συντάκτα τῆς Νέας Ἐφημερίδος

Ὁ κ. Περικλῆς Περρωτῆς, ἀπαντῶν εἰς τὸν κ. Γω. Κωστόπουλον ἰσχυρίσθη πρὸς τοὺς ἄλλους, ὅτι τὸ δάνειον δὲ ὁ εἶνε· γράφη ὑποθήκη τὸ κτήμα αὐτοῦ ὡς ἑγγυητοῦ, ἀνήκει ἀποκλειστικῶς εἰς ἐμέ. Πρὸς ἀποφυγὴν πάσης παρεξηγήσεως, δηλῶ ὅτι εἶνε μὲν ἀληθὲς ὅτι ὁ κ. Περικλῆς Περρωτῆς ἀναφέρεται ὡς ἑγγυητῆς τοῦ εἰρημένου δανείου, ἀλλ' ὡσαύτως εἶνε ἀληθὲς ὅτι τὸ δάνειον αὐτὸ συνωμολογήθη, οὐχὶ ὅπως χρησιμεύσῃ ὑπὲρ ἀναγκῶν ἐμοῦ, ἀλλ' ὑπὲρ ὑποθέσεως οἰκογενειακῆς εἰς τὴν ἐνδιαφερόμενην καγώ. Ἐπομένως τὸ χρέος εἶνε κοινόν. Τινὲς ἐν Μεσσηνίᾳ διέδωκαν, ὅτι ἐγὼ δῆθεν προέτρεψα καὶ ἐξώθησα τὸν κ. Κωστόπουλον νὰ κατέλθῃ εἰς τὴν δημοσιότητα. Τοῦτο ἀποκρούω διαρρηθῆναι, καὶ προκαλῶ τὸν κ. Κωστόπουλον ἐπὶ λόγῳ τιμῆς νὰ εἴπῃ τὴν ἀλήθειαν.

Διέξαθε κλπ. Ἐν Ἀθήναις, τῇ 14 Σεπτεμβρίου 1887

Κ. Α. Κουμουνοδούρος

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΣΑΣ

Τραυματισμοί. Ἐν Πειραιεὶ προχθὲς ἐν τοῖς χημαυτοῖς ἐπελθούσης συμπλοκῆς μεταξὺ λεμβούχων καὶ τοῦ λοχίου τοῦ πεζικοῦ Στερ. Ἀργυροπούλου, ἐτραυματίσθη αἰνυδύνος δι' ἐγγχειρῶν παρὰ τοῦ λοχίου ὁ λεμβούχος Κωνσταντῖνος Ἰωάννου.

Προχθὲς περὶ τὴν 8 1/2 μ. μ. ὡρὰν ἐν τῇ συνοικίᾳ Ἀεριοφωτος κατόπιν ἐρίδος ὁ Ἰω. Δαλαζούνης βυροδόφης ἐτραυματίσθη δι' ἐγγχειρῶν τοῦ Κωνσταντῖνου Ἐλευθ. Παντζήρη καὶ Βύγιαν Μπέλλον κηπουροῦς.

Γυναικὸς καὶ υἱὸς. Προχθὲς περὶ τὴν 8 1/2 μ. μ. ὡρὰν παρὰ τὰ Ἐλαιοτριβεῖα αἱ ἀδελφαὶ Ὀρτίττα, Ἀννα, Ἐλένη καὶ Ἐλευθερία Ἀργυρίου μετὰ τοῦ γαμβροῦ των Χρ. Παπαϊωάννου ἐπέτεθσαν κατὰ τῆς Δουκρητίας Νταμόρα καὶ ἐτραυματίσαν αὐτὴν διὰ ράβδου κατὰ τὴν κεφαλὴν ἐλαφρῶς.

Συναληφθήσαν παρὰ τοῦ ὑπαστυνόμου οἱ κατὰ τὴν παρελθούσαν νύκτα διαπράξαντες διαφόρους ταραχὰς καὶ ἐπιθέσεις μετὰ αἰκίων κατὰ διαφόρων ἀτόμων Χαρ. Διπλέρης, Ἰω. Λελοῦδης, Κωνστ. Κωτσώνης, Ἀλ. Παρρᾶς καὶ Ἰω. Βρυζῆς.